

Arbejdsdirektøren træffer Bestemmelse vedrørende Fremgangsmaaden ved Arbejdsindtægtens Beregning i saadanne Tilfælde. Saafremt Arbejdsdirektøren skønner, at der ikke inden for et Fag eller en Faggruppe kan foretages en Beregning af Gennemsnitsindtægten, som er egnet til at lægges til Grund for Beregningen, træffer Direktøren efter Forhandling med Arbejdsnævnets Afdeling angaaende Arbejdsløshedsforsikringen nærmere Bestemmelse om Beregningen af Maksimumsgrænserne.

Stk. 11. Beregningen af den i Stk. 10 omhandlede gennemsnitlige Arbejdsindtægt kan efter Arbejdsdirektørens Bestemmelse ske særskilt for København, Købstæderne og det øvrige Land. Hvor særlige Lønforhold maatte begrunde dette, kan stedlige Omraader udskilles til særlig Beregning.

Stk. 12. For saa vidt det i en Kasses Vedtægt bestemmes, at Grupper af Medlemmer, hvis Indtægt er lavere end den normale inden for Kassen iøvrigt, kun kan staa som halvt eller delvis betalende med Ret til en tilsvarende lavere Understøttelse, skal det tillige bestemmes i Vedtægten, at et Medlem af en Gruppe med højere Understøttelse, som overtager Arbejde, hvis Aflønning begrunder Overgang til en Gruppe med lavere Understøttelse, ikke skal overgaa til sidstnævnte Gruppe, for saa vidt Arbejdet ikke strækker sig ud over 13 Uger.

Stk. 13. De af Direktøren i Medfør af nærværende Paragrafs Stk. 3, sidste Pkt., og Stk. 4—11, truffne Afgørelser kan indankes for Arbejdsnævnet efter Reglerne i § 34, Stk. 3, jfr. § 35, Stk. 5.

Efter Paragraffen indføjes som ny § 15 A følgende:

„§ 15 A.

Stk. 1. Retten til at erholde Understøttelse bortfalder, naar et Medlem ikke har haft Arbejde som Lønarbejder i henholdsvis 26 eller 39 Uger inden for et i Vedtægten fastsat Tidsrum af 3 eller 4 Aar forud for hver Udbetaling af Understøttelsen. Naar særlige Omstændigheder taler derfor, kan Arbejds- og Socialministeren godkende, at fornævnte Arbejdsperiode i Vedtægten fastsættes til 52 Uger inden for et Tidsrum af 5 Aar, ligesom Arbejds- og Socialministeren under særlige Forhold kan give en midlertidig Dispensation til Nedsættelse af de angivne Ugefrister, dog ikke til under Halvdelen. Naar Understøttelsesretten som Følge af et af fornævnte Vilkaar er bortfaldet, genindtræder den først, naar den paagældende har haft Arbejde som Lønarbejder i det i Henhold til foranstaaende fastsatte Antal Uger inden for et Tidsrum af henholdsvis 12, 18 eller 24 paa hinanden følgende Maaneder efter Udelukkelse fra Understøttelse.

Stk. 2. For Ikke-Forsørgere under 22 Aar bortfalder Retten til at erholde Understøttelse, naar Medlemmet ikke har haft Arbejde som Lønarbejder i 26 Uger inden for de sidste 18 paa hinanden følgende Maaneder forud for hver Udbetaling af Understøttelsen. Naar Understøttelsesretten som Følge heraf er bortfaldet, genindtræder den først, naar Medlemmet har haft Arbejde som Lønarbejder i 26 Uger inden for 12 paa hinanden følgende Maaneder efter Udelukkelse fra Understøttelse.

Stk. 3. Ved Beregningen af de foran nævnte Arbejdsperioder kan der ikke bortses fra Arbejde udført uden for Kassens faglige Omraade. Lige med Arbejde som Lønarbejder stilles saadan Deltagelse i faglige Dagkursus, hvortil der ydes Støtte i Henhold til nærværende Lov eller anden Arbejdsløshedslovgivning.

Stk. 4. Det skal i en Kasses Vedtægt bestemmes, at naar et Medlem under en Arbejdsløshedsperiode faar Arbejde af midlertidig Art, for hvilket han oppebærer en Løn, der svarer til hans eller Fagets gennemsnitlige daglige Arbejdsindtægt for et større Antal Dage, end Arbejdet varer, skal hans Ret til Understøttelse for dette større Antal Dage bortfalde.